

84 - 563β

1801. Νοταριακή παραίτησις ἀπὸ κληρονομίας ἐν Βολισσῷ Χίου, ἐν 160α, Β', σ. 315 - 316.

«...ὁμολογᾷ ὁ Σ. Μ. Ἐπειδὴ τις καὶ εἶχε τὴν κόρην τοῦ Γ. Κ. γυναῖκα του καὶ τῆς ἀκολούθησε θάνατος στὴν γέννα ἀπάνω καὶ ἔφηκε τὸ ἀνήλικον παιδί, ὁμολογᾷ ὁ ἄνωθεν Σ. Μ., πὼς παραιτεῖ τὴν προῖκα τῆς συζύγου του τοῦ πεθεροῦ του καὶ τῆς πεθερᾶς του διὰ ζωοτροφὴν τοῦ ἀνηλίκου, ἂν ζῇ τὸ παιδί νὰ εἶναι τοῦ παιδίου, εἰ μὲν καὶ ἀκολουθήσῃ θάνατος... μόνο νὰ εἶναι τοῦ παπποῦ καὶ τῆς Καλῆς μας τὰ χωράφια καὶ τὰ ροῦχα τῆς κόρης τους...».

85 - 582α

1804. Αὐτοκρ. διάταγμα τῆς 27 Σεπτεμβρίου «περὶ τῆς προστασίας τῶν ραγιαδικῶν караβιῶν», ἐν 226α, σ. 108.

«α) νὰ εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς σερμπέρηδες (ἐλεύθεροι) οἱ καπετάνιοι τῶν ραγιαδικῶν караβιῶν, νὰ μὴ πληρώνουν χαράτσι καὶ νὰ φοροῦν ἐλευθέρως ὅ,τι θέλει ἕκαστος, β) νὰ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ ταξειδεύουν ἐλευθέρως ὅπου θέλουν, γ) νὰ πληρώνουν κουμέρκια κατὰ τὸ παλαιόν, δ) νὰ δίδονται εἰς αὐτοὺς ὑψηλοὶ προσκυνητοὶ ὁρισμοὶ διὰ νὰ εἶναι ἀνενόχλητοι ἀπὸ τῶν ὀτζακίων (= τῶν κατὰ τόπους διοικητῶν) καὶ ε) νὰ προστατεύονται ὑπὸ τοῦ ὑψηλοῦ δοβλετίου εἰς κάθε χρεῖαν καὶ ἀνάγκην».

86 - 582β

1804. Δι' ἀποφάσεως τοῦ καδῆ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐπιτρόπου Σύρου, ἀπὸ 24 Ἰουλίου,

ἐν 110β, σ. 427, κανονίζεται ὁ τρόπος ἐξοφλήσεως τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ ἀποζημιώσεως τῶν ὀρφανῶν τέκνων κτηνοτρόφου φονευθέντος εἰς τὴν ἐρημύνησον Γυάρον. Ἐκρίθησαν ὑπόχρεοι πρὸς ἀποζημιώσιν πάντες οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου εὑρεθέντες ἐπὶ τῆς νήσου.

87 - 587α

1805. Σύμβασις εταιρείας μεταξὺ ἐνὸς караβοκύρη καὶ δύο ἐμπόρων ἐκ Σύρου,

ἐν 110β, σ. 430.

Σύμβασις εταιρείας μεταξὺ ἐνὸς караβοκύρη καὶ δύο ἐμπόρων. Ὁ караβοκύ-

ρης ἀναλαμβάνει τὴν μεταφορὰν καὶ πώλησιν ὠρισμένης ποσότητος οἴνου τῶν δύο ἐμπόρων ἐπὶ ὠρισμένη τιμῇ, εἰς ἄλλον τόπον, μὴ προσδιοριζόμενον. Μετὰ τὴν πώλησιν τοῦ οἴνου, ὁ καραβοκύρης ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀγοράσῃ μὲ τὴν εἰσπραχθεῖσαν ἀξίαν ἄλλα ἐμπορεύματα, τῆς ἐκλογῆς του, ἐκτὸς σχοινίων, διὰ λογαριασμὸν καὶ τῶν τριῶν, ἐξ ἴσου. «Ὅμοίως ὑποσκέβγεται ὁ ἄνωθι καραβοκύρης περὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὅ,τι ζημιὰ, ὁ Θεὸς φυλάξοι, λάχῃ τοῦ πραγμάτου, νὰ ὑποσκέβγεται νὰ πλερώνῃ τὸ μερτικόν του τὴν ζημιάν, ἐβγαλούμενο μονάχα, ὁ Θεὸς φυλάξοι, νὰ λάβῃ τὸ καράβι, ἤγουν νὰ χαθῇ, νὰ μὴν ἔχῃ ὁ καραβοκύρης νὰ ὑποσχεφτῇ στὴ ζημίᾳ...».

88 - 587β

1805. Ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Κριτηρίου Σύρου ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου,

ἐν 110β, σ. 430 - 431, δι' ἧς ἀποφασίζεται, ὅπως πρὸς ἀσφάλειαν χρέους, ὁ δανειστής εἰσπεμφθῇ εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου του, βάσει τῶν ἰσχυόντων ἐθίμων τῆς νήσου.

89 - 600α

1806. Ἐγκύκλιος τοῦ καπουδὰν πασᾶ Σαλίχ, πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Πάτμου, τῶν νήσων καὶ παραλίων Αἰγαίου, ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου,

ἐν 226α, σ. 95 - 96.

«Ἄν καὶ ἐδόθησαν πρὸς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν ἐμπορίου προνόμια καὶ δικαιώματα πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ραχάτι τους, δὲν ἔπαυσαν ὅμως νὰ τοὺς ἐνοχλοῦν οἱ μενὰρ γκεμπρατζιλὶ καὶ ζαμπίται, μὲ ἀδίκους καὶ ἐπιζημίους τρόπους, ὧν ἔνεκα ἠναγκάσθησαν τινὲς ἐξ αὐτῶν νὰ καταφύγωσιν εἰς διαφένδευσιν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ μάλιστα τῆς Ρωσίας καὶ νὰ γίνωνν σούντιτοι. Ὅθεν φροντίζων διὰ τὴν ἀνάπαισιν καὶ περίθαλψιν τούτων τῶν ραγιαδῶν προστάζω ἀφεύκτως ὁποῦ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴν τολμήσῃ τις ἐκ τούτων καθ' οἷονδήποτε τρόπον νὰ ἐπηρεάσῃ τινὰ τῶν ραγιαδῶν τῆς κραταιᾶς βασιλείας, ἂν δὲ φωραθῇ τις τολμήσας τοιοῦτον τόλμημα, ἔχει νὰ παιδευθῇ».

90 - 606α

1808. Ἀπόφασις ἐπ. Παροναξίας περὶ διαζυγίου,

ἐν 188, σ. 188 ἐπ.

«...ὅτι ἡ Α. οὐδόλως στέργει τὴν συνοίκησιν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Κ. ἀλλ' αὐ-